

مدیریت هرج و مرج

بارک اوباما، رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا، طی سخنرانی در پایگاه نظامی ماک گایر-ویکس-لیکخارست در حضور نظامیان اعلام داشت که ایالات متحده پس از این قصد دارد تا از جابجایی نیروهای نظامی در خارج از قلمرو ایالات متحده آمریکا خودداری ورزد. نامبرده همچنان اظهار داشت که آنزمانها سپری گردیده که ایالات متحده آمریکا نیروهای نظامی را به کشورهای دیگر میفرستاد. وی همچنان خاطر نشان ساخت که بزودی خروج نیروهای نظامی ایالات متحده از افغانستان تکمیل میگردد و پس از این نیروهای امنیتی افغانستان در محل، مسوولیت تأمین و حفظ امنیت را بدوش خواهند گرفت. نامبرده اضافه نمود که پس از ۱۳ سال، عملیات جنگی نظامی در افغانستان به پایان میرسد. در عین زمان، وی اظهار داشت که تاکنون هم افغانستان بمثابه محل و مکان خطرناک محسوب میگردد. نامبرده همچنان ابراز داشت که ما حضور محدود خویش را در افغانستان حفظ خواهیم نمود، چه، نیروهای نظامی امریکایی در امر تعلیم و تربیه منسوبان نظامی افغانستان سهم خواهند گرفت و از آنجاییکه در افغانستان هنوز هم بقایای «القاعده» موجود میباشد، ایالات متحده در انجام فعالیتهای ضد تروریستی نیز سهم فعالی خواهد گرفت.

قوتهای مسلح ایالات متحده و ناتو بسال ۲۰۰۱ عملیات نظامی در افغانستان را آغاز نمودند. در طول تمامی مدت زمان انجام عملیتهای نیروهای بین المللی یاری امنیتی، بتعداد ۲۱۲۵ نظامی امریکایی، ۴۵۳ نظامی انگلیس و بتعداد ۶۳۳ نظامی از سایر کشورهای متحد در این عملیتهای کشته شده اند. هزینه ایالات متحده طی عملیتهای نظامی در افغانستان، تا کنون به یک تریلیون دالربالغ میگردد.

«آزادی پایدار»، بمثابه عنوان فعالیتهای و عملیتهای نظامی و جنگی نیروهای بین المللی تأمین امنیت بصورت دوامداری انتقادات بیشماری را تجربه کردند. در طول مدت زمان موجودیت قوای خارجی در کشور، بیش از ده هزار افغان کشته شدند که بخش قابل توجه آن در عملیتهای نظامی سهمیم بودند. در اثر بی توجهی نیروهای نظامی ناتو، بدون تشخیص نیروهای دوست و دشمن و بدون در نظر داشت موجودیت مخالفان مسلح، افراد بیدفاع ملکی بخاک و خون کشیده شدند. مجالس و محافل عروسی، جشنهای خانوادگی مورد هدف حملات طیاره های بدون سرنشین قرار گرفته و قربانیها و ویرانیهای بیشماری را ببار آورده است.

تحلیلگران و دست اند کاران امور، همه متفق الرأی میباشند که حضور نیروهای بین المللی در افغانستان، آنچنانیکه انتظار میرفت از دست آورد های قابل ذکوردرستی برخوردار نگردید. خطر تروریسم و بنیادگرایی مرفوع نگردیده و در مقابل بخصوص در این اواخرحتی در مناطق امن کشور، فعالیتهای مخالفان بیش از پیش فزونی حاصل نمود، معضله و مشکل قاچاق مواد مخدر تاکنون لاینحل باقی مانده و از آغاز عملیات

و فعالیتهای نظامی قوای خارجی تا کنون ۴۰ درصد در کشت، زرع و تولید مواد مخدر افزایش بعمل آمده. همه ساله در افغانستان بیشتر از ۷۰۰ تن تریاک به اروپا و بیش از ۵۵۰ تن به روسیه و در حدود ۲۲ تن به امریکا و کانادا صادر میگردد.

بسیاریها چنین ادعا میدارند که خروج کامل قوای نظامی بین المللی از افغانستان میتواند موجی از هرج و مرج را بار خواهد آورد، این حقیقت را نباید فراموش نمود که تطبیق عملی پلان ستراتیژیک غرب بر ایجاد بی ثباتی کشورهای شرق میانه و آسیای مرکزی استوار میباشد. مهمترین رسالتی که توسط انقلابهای نارنجی انجام داده میشود، از جمله یکی هم ایجاد و برپایی هرج و مرج و صدور آن به چین و روسیه میباشد و خروج نیروهای ایساف از افغانستان به این پروسه شتاب بیشتری خواهد بخشید. چنین وضعیتی بخودی خود سبب میگردد تا پروسه تشکیل و ایجاد باند گروپهای تروریستی بیش از پیش تشدید یافته و این نیرو بصورت تصحیح شده بجانب آسیای مرکزی فرستاده شود و از آنجا این هرج و مرج ها به منطقه ولگه گسترش یابد. چنین پیشبینی میگردد که در دورنما، موجهای بی ثباتی از سوریه به افغانستان و ممکن قفقاز و آسیای مرکزی را نیز درنوردد.

بدین ترتیب، غربی ها و بخصوص امریکائیان چنین میاندیشند که روسیه با چندین جبهه به استقامت اکرایین، در قفقاز و آسیای مرکزی مواجه خواهد شد که این خود مقدمه ای بمنظور ایجاد هرج و مرج و بی نظمی در سراسر جهان محسوب میگردد. غرب در صدد وسعت و گسترش ساحه نفوذش بجانب شرق آنها از طریق ایجاد وضعیت و شرایط درگیری در تمامی نقاط جهان حتی بشمول سرحدات مخالفین ژئوپولیتیک ایالات متحده یعنی (روسیه و چین).

چندی قبل دستیار منشی عمومی سازمان ملل متحد در عرصه حقوق بشر، پس از سفر هفت روزه اش به افغانستان اظهار داشت که در کشور «وضعیت متناقصی» عرض وجود نموده و از جمله امیدواری به ایجاد و تداوم زندگی صلح آمیز بوجود آمده، اما متأسفانه اقداماتی علیه افراد ملکی کشور انجام گرفته و در نتیجه سبب مرگ بسیاری از افراد ملکی بیدفاع میگردد.

متذکر باید گردید که از یکجانب امیدواری به آغاز و ادامه گفتگوهای صلح بوجود آمده که مساعی بمنظور تدویر آن چندی قبل صورت گرفت. از جانب دیگر شاهد شدت عملیات و برخوردهایی میباشیم که نیروهای مخالف، قوتها و ارگانهای امنیتی کشور را در بسیاری از جهات مصروف نگهداشته و میخواهند در این برخوردهای مسلحانه دست بالایی داشته باشند تا در مذاکراتی که قرار است بمنظور ختم جنگ در کشور تدویر یابد، از موقف قدرت سخن گفته و در نتیجه همچنان از امتیازات بیشتری برخوردار گردند، این واقعیتیست که همیشه در ختم معادلات نظامی و آغاز مذاکرات سیاسی از جانب نیروهای ذیدخل در قضایا صورت میگردد.

نامبرده همچنان ابراز داشت که سال ۲۰۱۴ بمثابه سال وحشتناکی برای افراد ملکی محسوب گردید و گفت که چنین گرایش و حالتی در سال حاضر (۲۰۱۵) نیز تداوم حاصل نمود. مطابق ارقام ارائه شده توسط یونما، در طول مدت چهار ماه سال حاضر، در افغانستان بتعداد ۶۵۵ نفر از اهالی ملکی کشته و در حدود ۱۱۵۵ زخم برداشتند. در ماه دسامبر سال ۲۰۱۴ وظایف جنگی ناتو در افغانستان خاتمه پذیرفته و در زمان حاضر نظامیان افغان بصورت مستقلانه امنیت کشورشان را تأمین مینمایند.

قابل یادآوری میباشد که در اواخر سال ۲۰۱۴ در پس زمینه خروج نیروهای بین المللی، اوضاع افغانستان بیش از پیش ملتهب گردید. نیروهای مخالف بیش از پیش به فعالیتهایشان تشدید بخشیده و اعلام داشتند که به مبارزه شان الی خروج آخرین سرباز خارجی ادامه خواهند داد.